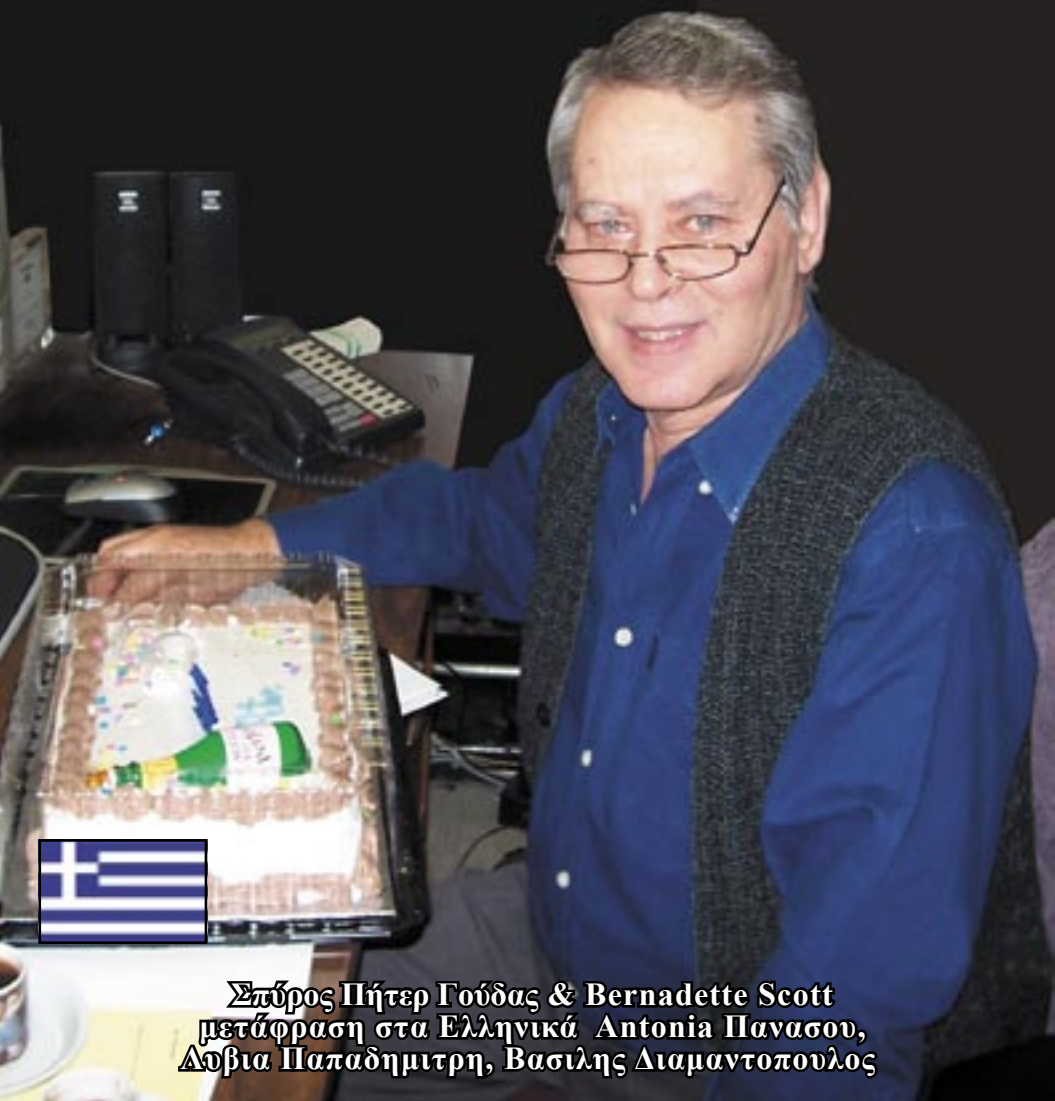

Ακόμα γίνονται θαύματα

Σπύρος Πήτερ Γούδας & Bernadette Scott
μετάφραση στα Ελληνικά Antonia Πανασου,
Δοβια Παπαδημητρη, Βασιλης Διαμαντοπουλος

Ακόμα γίνονται θαύματα

Αρχικά, αυτό το βιβλίο το είχα ονομάσει «FLOATERS», αλλά διαβάζοντας το βιβλίο θα καταλάβετε γιατί άλλαξα τον τίτλο.

Η ιστορία λοιπόν αρχίζει ως εξής:

Ήμουν στο γραφείο μου μια μέρα. Περίπου στις 4 το πρωί -αυτή είναι η συνηθισμένη ώρα που αρχίζω δουλειά- μαζί με την πολλά χρόνια γραμματέα μου Μαρία -που είναι 71 ετών νέα-και που είχε ήδη φτιάξει τον πρωινό Ελληνικό μου καφέ.

Ενώ εγώ ήμουν αφοσιωμένος στην οθόνη του υπολογιστή μου και δίπλα μου στον καναπέ ήταν τα αγαπημένα μου ζώα, η Κούκλα και ο Τάιγκερ που ακόμα ροχάλιζαν.

Επικρατούσε μεγάλη ησυχία, μέχρι τη στιγμή που άκουσα κάτι να στάζει στον καφέ μου.

Διαπίστωσα ότι ήταν σταγόνες αίμα που έπεφταν από τη μύτη μου.

Κατευθύνθηκα προς την τουαλέτα και έπλυνα το πρόσωπο και την μύτη μου με χλιαρό νερό. Αλλά διαπίστωσα ότι αντί να σταματήσει η αιμοραγία, έγινε εντονότερη.

Θυμάμαι όταν ήμουν παιδάκι, η μαμά μου μας έλεγε να σηκώνουμε το κεφάλι μας ψηλά και να κρατάμε την μύτη μας και αυτό έκανα ασυναίσθητα, νομίζοντας ότι έτσι θα σταματήσει η αιμορραγία, αλλά κατάλαβα ότι δεν σταμάτησε.

Νόμιζα ότι θα ήταν καλή ιδέα να βάλω χαρτί τουαλέτας στα ρουθούνια μου, το χαρτί όμως, μούσκεψε και έπεσε.

Παρ' όλες τις προσπάθειες η αιμοραγία συνέχισε για 4 περίπου ώρες.

Σ' όλο αυτό το διάστημα, η Κούκλα μου γαύγιζε σαν να ήθελε να μου πει ότι είμαι γεμάτος αίματα.

Πολλές σκέψεις πέρασαν από το μυαλό μου και μία από αυτές ήταν ότι ασυναίσθητα έξυσα την μύτη μου και με το νύχι μου έκοψα κάποια φλέβα. Θα πρέπει να έχασα περίπου ένα νεροπότηρο αίμα.

Ξαφνικά όμως, κατά τις 8 η αιμοραγία σταμάτησε, καθώς και το γαύγισμα της Κούκλας.

Ένοιωθα έτοιμος να συνεχίσω

τη δουλειά μου. Όταν το είπα στο προσωπικό μου, μου συνέστησαν να πάω στο γιατρό.

Δεν πήγα αλλά του τηλεφώνησα.

Ο γιατρός μου είπε ότι είμαι ο πιο τυχερός άνθρωπος στον κόσμο, διότι μόλις είχα αποφύγει μια εγκεφαλική συμφόρηση που ή θα με είχε σκοτώσει ή θα με καταστύψει παράλυτο για το υπόλοιπο της ζωής μου.

Dr. J. McKenna

Εκλεισα λοιπόν ραντεβού για εξετάσεις.

Συνέχισα λοιπόν τη δουλειά μου και κατά τις 4 το απόγευμα αισθάνθηκα την ανάγκη να φταρнисθώ.

Αυτόματα θυμήθηκα το πρωινό γεγονός με την αιμοραγία κι ενώ πήρα ένα χαρτομάντηλο, αντί να φταρнисθώ ελεύθερα κρατήθηκα, με αποτέλεσμα η πίεση από το φτάρνισμα να προκαλέσει μετατόπιση του σπονδύλου μου και να πιασθεί ανάμεσα ένα νεύρο.

Μόνο άνθρωποι που έχουν νοιώσει φοβερούς πόνους στη μέση μπορούν να καταλάβουν πόσο αφόρητοι ήταν οι πόνοι. Δεν θα αναφέρω με λεπτομέρεια πόσους μήνες υπέφερα από αυτούς τους πόνους. 24 ώρες το 24ωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα ήμουν ανίκανος να κινήσω τα πόδια μου, να σταθώ όρθιος ή να οδηγήσω.

Περιττό δε να πω, ότι ο γιατρός με συμβούλευσε να μην κάνω εγχείρηση

γιατί χωρίς επέμβαση οι πιθανότητες να γίνω καλά ήταν περισσότερες.

Είμαι σίγουρος, όλοι έχετε ακούσει την έκφραση «THE SHOW MUST GO ON», που σημαίνει ότι η παράσταση πρέπει να συνεχίσει.

Όλο το προσωπικό μου, που εξαρτάται από εμένα, προσπαθούσε να μου δώσει το κουράγιο να συνεχίσω.

Με τη βοήθεια καταπραϋντικών που μείωναν τους πόνους, συνέχισα τη δουλειά μου και τις βραδυνές ώρες που δεν μπορούσα να κοιμηθώ από τους πόνους, με τη βοήθεια της νυκτερινής μου γραμματέας Bernadette, Λυβία και Μαρία έγραψα περίπου 35 βιβλία. Και παρ' όλο που είχα τρομερούς πόνους, τα βιβλία γράφτηκαν σε κωμικό στυλ, εκτος απο αυτό.

Τώρα θα μου πείτε, τι δουλειά έχουν όλα αυτά με τη λέξη «FLOATERS»;

Ε, λοιπόν, ίσως να πήγαινα λίγο προς το καλύτερο, άρχισα να κινώ λίγο τα πόδια μου και με τη βοήθεια μαγκούρας άρχισα να περπατώ λίγο, κουτσαίνοντας βέβαια. Κι επειδή η Κούκλα είναι πάντα μαζί μου και ό,τι κάνω κάνει, παρατήρησα ότι με ακολουθούσε κουτσαίνοντας.

Νόμιζα ότι θέλει να με μιμηθεί, αλλά όταν την πήγα στον γιατρό διαπιστώθηκε ότι είχε αρθριτικά.

Άρχισα να πηγαίνω καλύτερα, μέχρι που ξανάρχισα προσεκτικά να οδηγώ.

Ξαφνικά, ένα βράδυ όταν γύριζα από το αεροδρόμιο με την Κούκλα στα πόδια μου, ως συνήθως, κι έτσι όπως την χαϊδεύα, αισθάνθηκα ότι μια τούφα από το τρίχωμά της μπήκε στο δεξί μου μάτι.

Σταμάτησα το αυτοκίνητό μου σιγά-σιγά στην άκρη της Εθνικής οδού και προσπάθησα να βγάλω τις τρίχες από το μάτι μου. Αλλά, παρ' όλες τις προσπάθειες δεν τα κατάφερα.

Τότε σκέφθηκα, ότι το καλύτερο που είχα να κάνω ήταν να κλείσω το μάτι μου και να οδηγήσω σιγά. Και επειδή το γραφείο μου ήταν πιο κοντά, πήγα

εκεί αντί να πάω στο σπίτι.

Όταν έφτασα, πήγα κατ' ευθείαν στην τουαλέτα, ρύθμισα την θερμοκρασία του νερού και με τη χούφτα μου έριξα άφθονο νερό να καθαρίσω το μάτι μου.

Μετά από πολλές προσπάθειες, αυτό που πίστευα ότι ήταν τούφα από τρίχες και νόμιζα ότι είχαν κολλήσει, δεν κατάφερα να τις βγάλω.

Ήταν σαν κάτι έμπαινε μπροστά στο μάτι μου όπου κι αν κοιτούσα, ήταν δε φοβερά ενοχλητικό και δεν υποχωρούσε ότι κι αν έκανα.

Ήμουν εξαντλημένος και δεν μπορούσα να οδηγήσω, γι' αυτό ξάπλωσα στον καναπέ του γραφείου μου. Την επομένη μέρα ξύπνησα με το ίδιο σύμπτωμα που είχε μεγάλη επίπτωση στην όρασή μου.

Έβλεπα κλαδιά δένδρου σαν να μετακινούνταν με το φύσημα του ανέμου. Προσπάθησα και πάλι να τα απομακρύνω αλλά χωρίς

αποτέλεσμα, έτσι αποφάσισα να πάω στο νοσοκομείο.

Πέρασαν περίπου 4 ώρες πριν να εισαχθώ στο οφθαλμολογικό.

Περιττό να σας πω, ότι ήμουν πολύ εκνευρισμένος, περπατώντας στους διαδρόμους, βλέποντας με το ένα μου μάτι πολύ καλά, ενώ με το άλλο έβλεπα τα πάντα σαν πίσω από θάμνους.

Όταν τελικά έφθασε ο γιατρός και μου έκανε τις εξετάσεις, μου συνέστησε να πάρω ένα ηρεμιστικό για τα νεύρα μου. Μετά από λίγο γύρισε για να μου δώσει τα αποτελέσματα και να μου πει ότι αυτό που νόμιζα ότι ήταν τρίχες από τον σκύλο μου, δεν ήταν σωστό γιατί δεν υπήρχε τίποτα στο μάτι.

Μου έκλεισε δε ραντεβού με ειδικό γιατρό για την επόμενη μέρα για περισσότερες εξετάσεις.

Είχα μια πολύ άσχημη νύχτα αλλά πήγα στην ώρα μου στον ειδικό

γιατρό, ο οποίος άρχισε αμέσως την εξέταση, ρίχνοντας μερικές σταγόνες στο μάτι μου και μου είπε να περιμένω περίπου 20 λεπτά, ώστε να διασταλούν οι κόρες των ματιών.

Σ' αυτό το χρονικό διάστημα, στο χωλ είδα τα διπλώματα του γιατρού απ' όλο τον κόσμο, Ινδία – Ιαπωνία – Κίνα κλπ. Αισθάνθηκα ότι ήμουν σε καλά χέρια.

Ξαναμαπαινώντας στο εξεταστήριο, ο γιατρός άρχισε την λεπτομερή εξέταση, δίνοντάς μου εντολές να κοιτώ σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Τελικά, η εξέταση ολοκληρώθηκε. Με την διαστολή στις κόρες των ματιών μου, δεν μπορούσα να δω καθαρά.

Παρ' όλα αυτά, άκουσα πολύ προσεκτικά τη διάγνωση, μου είπε λοιπόν ότι αυτό που έβλεπα δεν ήταν τρίχες από τον σκύλο μου αλλά «FLOATERS».

Επίσης, μου είπε ότι δεν ήταν απόλυτα σίγουρος και ότι θα έπρεπε

να πάρω τη γνώμη και
άλλου γιατρού.

Στη πραγματικότητα όμως, ο
γιατρός ήξερε ότι η διάγνωσή
του ήταν ολόσωστη, αλλά μου
το είπε αυτό γιατί φοβήθηκε ότι
θα μπορούσα να πάθω καρδιακή
προσβολή ή εγκεφαλικό πάνω
στην καρέκλα.

Εγώ όμως, που δεν είχα ακούσει
ποτέ στη ζωή μου τη λέξη
«FLOATERS», επέμενα να μάθω
τι σημαίνει. Αυτός μου εξήγησε ότι
είναι κάτι που παρουσιάζεται στο
εσωτερικό υγρό του ματιού και ότι
δεν υπάρχει θεραπεία ούτε
με χειρουργική επέμβαση.

Αυτό λοιπόν που νόμιζα ότι ήταν
τρίχες από το σκυλί μου, στην
πραγματικότητα ήταν μια αθεράπευτη
ασθένεια στο εσωτερικό του ματιού
μου. Επειδή ψυχολογικά δεν ήμουν
έτοιμος να παραδεχτώ την αλήθεια,
αισθάνθηκα την ανάγκη να φύγω με
την ελπίδα ότι είχε κάνει λάθος κι ως
είχα δει όλα τα διπλώματά του.

Έτσι λοιπόν έφυγα από το ιατρείο
του, τηλεφωνώντας σ' ένα φίλο μου
γιατί δεν ήμουν σε θέση να οδηγήσω.

Πέρασα το υπόλοιπο της ημέρας
στο σπίτι του φίλου μου. Ζήτησα από
τη γυναίκα του να βρει στο διαδίκτυο
τι σημαίνει η λέξη «FLOATERS». Κάθε φορά που μου διάβαζε κάτι,
εγώ βυθιζόμουν περισσότερο στην
απόγνωση γιατί όλα έδειχναν ότι
δεν υπάρχει σωτηρία.

Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν την

πάθηση από πολύ νεαρή ηλικία και
μέχρι το τέλος της ζωής τους.
Την άκουγα σταυρώνοντας νευρικά
τα δάχτυλα και με την ελπίδα ότι
ο γιατρός είχε κάνει λάθος στη
διάγνωση.

Την επόμενη μέρα έκλεισα ραντεβού
με άλλο γιατρό, ο οποίος με
διαβεβαίωσε ότι ο συνάδελφός του
είχε κάνει σωστή διάγνωση.

Τα «FLOATERS» ήταν τόσο
ενοχλητικά, που έπρεπε να έχω
σβηστά τα φώτα του γραφείου μου.
Η δε γραμματέες μου εργαζόταν μαζί
μου στα σκοτεινά με μόνο φωτισμό
την θόνη του υπολογιστή.
Έστω και αμυδρό φως από τις
ακτίνες του ήλιου, μου προξενούσε
τρομερούς πονοκεφάλους.

Έκλεισα και άλλο ραντεβού με τρίτο
γιατρό για το τελικό αποτέλεσμα.
Αυτή τη φορά ήλθε και ο γιος μου
ο Πάνος μαζί μου.

Μετά την εξέταση επανεβεβαίωσε
κι αυτός ότι το μάτι μου έχει
«FLOATERS» και ότι τελικά
θα επηρέαζε την όραση και
του άλλου ματιού.

Ο γιος μου άκουσε το πόρισμα
του γιατρού προσεκτικά κι όταν
βγήκαμε από το γραφείο του,
μιλήσαμε για λίγο και του είπα ότι
πρέπει το συντομότερο να αναλάβει
την επιχείρηση κι εγώ να μάθω να
διαβάζω με την μέθοδο των τυφλών
«BRAILLE».

Επειδή λοιπόν, παράγω
περισσότερα από 1000 προϊόντα απ'

όλο τον κόσμο και επειδή πιστεύω ότι είναι τα καλύτερα, σκέφθηκα να συμπεριλάβω το άρωμα του κάθε προϊόντος στην ετικέτα, λαμβάνοντας υπ' όψιν τους τυφλούς ανθρώπους.

Δηλαδή, όταν ένας τυφλός περνά από τα ράφια του «SUPER MARKET» να μπορεί να εντοπίζει το κάθε προϊόν από το έντονο άρωμα της ετικέτας.

Για παράδειγμα, μυρωδιά ανανά ή ντομάτας. Ένα δημοσίευμα σχετικά με αυτή την ιδέα μου, είχε κάνει η μεγαλύτερη εφημερίδα του Καναδά «GLOBE & MAIL»

στην έκδοση 3 Απριλίου, 2001. Αυτή η ιδέα δυνάμωσε στο μυαλό μου λόγω της ασθένειας και οι έρευνες που είχα αρχίσει εδώ και 20 χρόνια αλλά ποτέ δεν κατάφερα να ολοκληρώσω, θα ήθελα να γίνει μία από τις αποστολές μου στα χρόνια που έρχονταν.

Περιττό να πω, ότι έμεινα 2-3 μήνες σε απομόνωση με πόνο στη μέση και στα πόδια, «FLOATERS» στο μάτι μου, μέχρι που ήρθαν τα 65α γενέθλιά μου. Έτσι λοιπόν, όταν έφθασε η μεγάλη μέρα και μπήκα στο γραφείο, όλο το πρόσωπικό, μου ευχήθηκε χρόνια πολλά.

Έλαβα πολλά τηλεφωνήματα, κάρτες, e-mails, απ' όλες τις γωνιές του κόσμου.

Έμεινα άφωνος όμως, από μία επιστολή που είχε βάλει το προσωπικό μου στο διαδίκτυο και

με τίτλο «Ευτυχημένα 65α γενέθλια κύριε (SIR), η οποία είναι η εξής:

Bernadette:

Είναι Τετάρτη 9:20 το βράδυ 28 Μαρτίου, 2007 και δεν είναι περίεργο για μένα, που είμαι ακόμα στη δουλειά, διότι το ωράριό μου έχει τροποποιηθεί, επειδή το αφεντικό μου δουλεύει 29 ώρες το 24ωρο.

Τέλος πάντων, αύριο θα γίνει 65 χρόνων. Χρόνια πολλά SIR, συγχαρητήρια που έφτασες σ' αυτό το σημείο στη ζωή σου. Σε ευχαριστούμε γι' αυτά που έχεις καταφέρει μέχρι σήμερα.

Και ευχαριστούμε και παρακαλούμε τον Καλό Θεό και Πατέρα όλων μας, να συνεχίσει να σου δίνει δύναμη και ενεργητικότητα για πολλά πολλά ακόμα χρόνια.

Γιατί χωρίς εσένα θα υπήρχε μεγάλο κενό στον κόσμο, διότι με τη δύναμή σου έδωσες φαγητό σε εκατομμύρια κόσμο.

Δεν υπάρχουν λόγια να δείξουμε την ευγνωμοσύνη και εκτίμησή μας για όλα όσα έχεις κάνει.

Και είμαστε υπερήφανοι που σε έχουμε γνωρίσει προσωπικά. Σε ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιάς μας.

Ένα γράμμα έφτασε σήμερα στο γραφείο από έναν από τους πολλούς προμηθευτές μας και το μεταφέρουμε όπως ακριβώς γράφτηκε και είναι η αγνή μαρτυρία αφιερωμένη στον

άνθρωπο που έχει πλουτίσει όλους τους τσελεμεντέδες του κόσμου.

Με πράγματα όπως: διάφορες ποικιλίες ρυζιών, φασολιών, σούπες και έτοιμα φαγητά, κονσερβοποιημένα λαχανικά, αναψυκτικά, πολλές κατηγορίες από ντομάτες, ντοματόπαστες, κονσερβοποιημένα φρούτα, ζάχαρι, αλεύρια, καυτές πιπεριές, μπαχαρικά, γαλακτοκομικά κλπ., κλπ.

Ο κ. Σπύρος Πήτερ Γούδας, που για περίπου 40 χρόνια αφιερώθηκε στην επιτυχία παρά τα μεγάλα εμπόδια, τις απογοητεύσεις, προσωπικές τραγωδίες και λύπες.

Η επιστολή έχει ως εξής:

«Ονομάζομαι Θεολόγος Κανγκελίδης. Τα Αγγλικά μου είναι πολύ φτωχά, αλλά η επιθυμία μου να εκφράσω την γνώμη μου για τον κ. Σπύρο-Πήτερ Γούδα είναι πολύ δυνατή και θα κάνω τα αδύνατα δυνατά για να σας δώσω να καταλάβετε τι εννοώ.

Πριν από μερικά χρόνια, είχα απογοητευθεί από τη ζωή μου και απ' όλες τις άσχημες εμπειρίες με την δουλειά μου.

Μετά από μερικά χρόνια δουλειάς και μεγάλες οικονομίες, κατάφερα να ανοίξω ένα εργοστάσιο κονσερβοποιίας τροφίμων στην Βουλγαρία. Εδώ, θα ήθελα να πω ότι είμαι Έλληνας. Και ενώ έψαχνα στο διαδίκτυο να συνεργασθώ με άλλες εταιρείες και να στείλω μερικά δείγματα, βρήκα την εταιρία «GOUDAS FOODS.COM».

Έγραψα λοιπόν ένα γράμμα και σε λίγο, με έκπληξη έλαβα απάντηση σε μικρό χρονικό διάστημα, παρ' όλο που είναι τόσο απασχολημένος με τις δουλειές του.

Μετά από μια μακρόχρονη τηλεφωνική συνδιάλεξη, κλείνοντας το τηλέφωνο αισθάνθηκα ότι είναι πολύ έξυπνος και επίσης πολύ εργατικός.

Τα προϊόντα του θέλει να είναι τέλεια. Αλλά, όλα αυτά αισθάνθηκα ότι ήταν ένα ωραίο παραμύθι, γιατί μου είπε ότι θα μου στείλει

λεφτά και υλικά.

Θέλω να υπενθυμίσω, ότι ήμουν σε πολύ δύσκολη κατάσταση και κανένας δεν θα το πίστευε, διότι δεν γνωριζόμαστε προσωπικά.

Σε λίγες μέρες, με ειδοποίησε η τράπεζά μου ότι ένα ποσό χρημάτων είχε φτάσει από τον Καναδά και είχε πιστωθεί στον λογαριασμό μου, ήταν απίστευτο κι όμως αληθινό.

Μετά από λίγο καιρό, έφτασαν στην Βουλγαρία και κονταίνερς με πρώτες ύλες.

Από τότε μέχρι σήμερα, παράγουμε περισσότερα από 35 προϊόντα, τα οποία όλα έχουν περάσει από τον απόλυτο έλεγχο του υγειονομικού τμήματος του εργοστασίου του και του ιδίου.

Τώρα έχουμε γίνει εκτός από καλοί συνεργάτες και καλοί φίλοι. Στα 45 μου χρόνια έχω δει πολλά πράγματα, αλλά για πρώτη φορά συναντώ τέτοιο άνθρωπο. Τα λόγια είναι φτωχά για να

περιγράψουν αυτό το φαινόμενο, που λέγεται Σπύρος-Πήτερ Γούδας και που είναι ένα σύνολο αξιών:

Τίμιος, σκληρά εργατικός, ανθρώπινος, ευαίσθητος, έξυπνος, ανθεκτικός στις δυσκολίες, ευχάριστος, απλός, είναι λίγα από τα χαρίσματά του.

Αν δεν στεκόταν δίπλα μου όλες αυτές τις δύσκολες στιγμές, δεν ξέρω αν θα υπήρχα σήμερα. Προσεύχομαι στον Θεό κάθε μέρα να τον έχει γερό, γιατί είναι καλός άνθρωπος.

Θέλω να τον ευχαριστήσω δημόσια για να μάθουν όλοι οι άνθρωποι ποιος είναι ο κ. Γούδας. Η ζωή θα ήταν πιο όμορφη, αν στον κόσμο υπήρχαν δυο άνδρες σαν αυτόν.

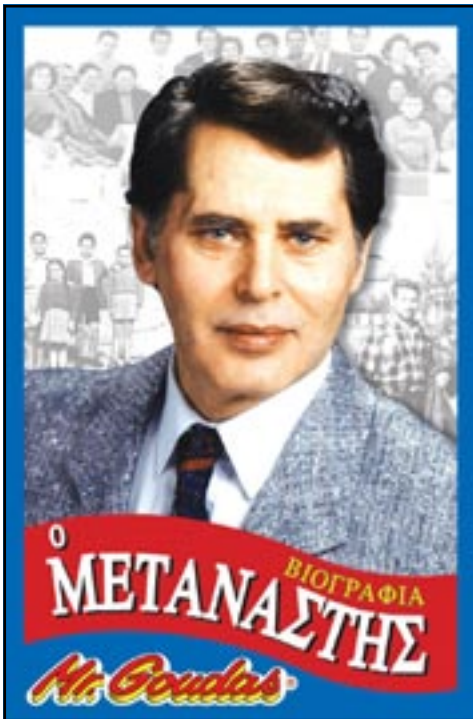
Και για να τελειώσω αυτό το μακροσκελές γράμμα, πρέπει να ευχαριστήσω και όλο το προσωπικό του που είναι υπέροχοι άνθρωποι, καθώς και τους πιστούς πελάτες του που τιμούν τόσο πολύ το όνομά του και τα προϊόντα του που είναι τα καλύτερα στον κόσμο.

Είμαι περήφανος που
συνεργάζομαι μαζί του
Με βαθειά εκτίμηση.
Θεολόγος Κανγκελίδης.

Bernadette:

Συνεχίζοντας την δακτυλογράφηση
της επιστολής, αισθάνομαι
εκστασιασμένη. Αυτό το γράμμα
καθρεπτίζει τέλεια αυτόν τον
άνθρωπο, που όλοι ξέρουμε σαν
κ. Γούδα και ειλικρινά πιστεύω
ότι είναι ο καλύτερος τρόπος να τον
ευχαριστήσουμε και να ευχηθούμε
χαρούμενα γενέθλια κύριε
Σπύρο-Πήτερ Γούδα.

Απ' όταν άρχισα την καταγραφή
της ζωής του λεπτομερώς για την
αυτοβιογραφία του, με τίτλο
«Ο ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ»,
κατάλαβα την δύναμη και την
αποφασιστικότητα του κ. Γούδα.

Σας αγαπούμε «SIR» και ποτέ μην
το ξεχνάτε αυτό. Κατορθώσατε να
κάνετε αυτό τον κόσμο καλύτερο με
την παρουσία σας.

Χαρούμενα γενέθλια κύριε.
Είστε φωτεινό παράδειγμα για
όλους μας. Απ' όλους τους πιστούς
εργάτες σας και φυσικά την Κούκλα.

Σπύρος:

Όλο το προσωπικό μου,
γνωρίζοντας την κατάστασή μου, με
ενεθάρρυνε να μην παραιτηθώ, γιατί,
όχι μόνο αυτοί, αλλά ο κόσμος με
χρειάζεται τώρα, περισσότερο
από ποτέ για την τεράστια πείρα
μου, που δεν έπρεπε να πάει χαμένη.
Όχι από τώρα τουλάχιστον.

Είπα την περιπέτεια με τα μάτια
μου σε έναν από τους προμηθευτές
μου. Κι εκείνος μου είπε, πως η
μητέρα του στην Ελλάδα που ήταν
θεοσεβούμενη, θα μου έστειλε κάτι
για να βάλω στο μάτι μου και θα το
γιάτρευε. Μέσα μου είπα ότι είναι
ένα από τα συνηθισμένα παραμύθια
και δεν έδωσα σημασία.

Μετά από μία εβδομάδα, έλαβα
ένα τηλεφώνημα από το τελωνείο
και ο διευθυντής, μου είπε ότι
υπάρχει ένα πακέτο για μένα, χωρίς
τα απαραίτητα ντοκουμέντα που
πάντα συνοδεύουν τα εκατοντάδες
κονταίνερς που έρχονται για μένα
απ' όλο τον κόσμο.

Όμως, επειδή με γνώριζαν καλά,
μου είπαν ότι θα μου στείλουν το
πακέτο και ότι θα έπρεπε να τους
ενημερώσω για το περιεχόμενο

όταν το λάβω, για να το καταγράψουν στο αρχείο τους.

Όταν έλαβα το πακέτο, διαπίστωσα ότι περιείχε ένα κομμάτι βαμβάκι βουτηγμένο στο λάδι από το καντήλι της Αγίας Παρασκευής.

Η Αγία Παρασκευή είναι η προστάτιδα για τα μάτια. Τηλεφώνησα στον προμηθευτή μου και του είπα ότι έλαβα το δεματάκι. Τότε, εκείνος μου μετέφερε τις οδηγίες της μητέρας του.

Να προσευχηθώ από τα βάθη της καρδιάς μου με κατάνυξη και να καλύψω το μάτι μου με το λάδι στο βαμβάκι και η Αγία Παρασκευή θα κάνει το θαύμα της.

Μέρος της δουλειάς μου είναι να συνεργάζομαι με όλες τις εθνικότητες που κάθε μια έχει τη δική της πίστη και οι τροφές έχουν έμμεση σχέση με την πίστη.

Γι' αυτό και δεν δυσπίστησα και έκανα ακριβώς αυτό που μου υποδείχθηκε.

Έβαλα το βαμβάκι και έδεσα το μάτι μου με ένα μαντήλι όπως κάνουν οι πειρατές

Προσευχήθηκα στον Μεγάλο Θεό που μας έχει όλους υπό την σκέπη του και κατόπιν κοιμήθηκα βαθεία.

Όταν ξύπνησα το πρωί, διαπίστωσα ότι

Ακόμα γίνονται θαύματα

Τώρα είμαι 65 χρονών και αισθάνομαι καλύτερα από ποτέ πριν.

Περπατώ χωρίς την βοήθεια μπαστουιού. Εξαφανίστηκαν τα «FLOATERS», οδηγώ χωρίς σκούρα γυαλιά και ελέγχω την πίεσή μου, μέχρι κάποια γραμματέας μου να την τινάζει στα ύψη.

Ευχαριστώ τον Κύριο που με κρατά σ' αυτή την καλή κατάσταση υγείας, σε αυτό το στάδιο της ζωής μου.

Σπύρος-Πήτερ Γούδας

Πληροφορίες Έκδοσης

Σπύρος Πήτερ Γούδας διατηρεί το δικαίωμα, χωρίς περαιτέρω γνωστοποίηση, να προβεί σε αναθεώρηση των πληροφοριών αυτών. Κανένα μέρος του περιεχομένου, εικόνων, ομοιομάτων, ελόγων, ονομάτων, και εμπορικών σημάτων, δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να αποθηκευθεί ή να μεταδοθεί, με οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ή οποιοδήποτε άλλο τρόπο, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη άδεια του κατόχου των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright). Με την επιφύλαξη παντός δικαιώματός μας.

Copyright © 2008 by Spyros Peter Goudas 241 Snidercroft Road, Concord, Ontario, Canada L4K 2J8

